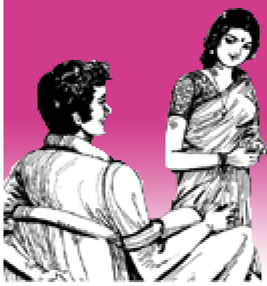

నిదురించే తోటలోకి

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

కాలింగ్ బెల్ మోతకి వెళ్ళి తలుపు తీసింది రాజేశ్వరి.

ఎదురుగా నిలబడి ఉన్న అమ్మాయి చటుక్కున రాజేశ్వరి కాళ్ళకి దణ్ణం పెట్టి "అమ్మా బాగున్నారా!?" అంటూ గట్టిగా కౌగలించుకుంది.

ఈ హఠాత్ చర్యకి రాజేశ్వరి కొంచెం గాభరాపడి "ఎవరమ్మా ఎవరు మీరు?" అంది గాభరాగా.

ఆ అమ్మాయి చనువుగా లోపలికొస్తూ "నన్ను మరచిపోయారా అమ్మా, అవును నేను చేసిన పని అలాంటిది" అంది కన్నీళ్ళతో.

రాజేశ్వరి ఆ అమ్మాయిని పరికించి చూసింది.

బాబ్డ్ హెయిర్, చుడీదార్... ఎక్కడో అస్పష్టంగా ఆ మేనరిజం తెలిసినట్లు...

"నువ్వు... నువ్వు మమతవేనా?" అంది సంశయంగా.

"హబ్బా! గుర్తుపట్టేసారమ్మా" అంటూ మళ్ళీ గట్టిగా కౌగిలించుకుంది.

"ఇన్ని రోజులకి గుర్తొచ్చామా మేము?" అని రాజేశ్వరి అంటుండగానే గదిలోంచి బయటకొచ్చింది వరూధిని.

వరూధినిని చూడగానే లేచి నిలబడి నువ్వు మాత్రం "ఏం మారలేదు వరూ! అలానే వున్నావ్. అమృతం తాగేవా?" అంటూ వరూధినీని కౌగిలించుకుంది మమత.

"చాలా రోజులకి ఎలా వున్నావ్?" అంది వరూధిని నవ్వుతూ.

బదులుగా మమత ముఖకవళికలు మార్చింది.

"ఏం చెప్పను వరూ! అమ్మ కేన్సర్‌తో చనిపోయింది. నేను ఒకణ్ణి నమ్మి పెళ్ళిచేసుకుని దుబాయ్ వెళ్ళిపోయాను. వాడుత్త దుర్మార్గుడు. నేను పడని కష్టాలు లేవనుకో. చివరికి ఎలాగో బయట పడి ఇండియా చేరాను. రాగానే మిమ్మల్ని చూడాలనిపించి వెంటనే వచ్చేసాను."

"తిన్నగా ఇక్కడికేనా రావడం?" అనడిగింది రాజేశ్వరి, ఆమె వెనుక ఉన్న లగేజ్‌ని చూసి.

"అవునమ్మా - నా కెవరున్నారింక. మీరు లేకపోతే.. ఏ హోటల్లో అన్నా దిగి ఇల్లు చూసుకోవాలనుకున్నాను." అంది మమత.

"సరే, స్నానం చెయ్యి. టిఫిన్ పెడతాను" అంది రాజేశ్వరి.

మమతని చూసి రాజేశ్వరి అప్రసన్నంగా మారిపోయింది.

మమత వరూధిని క్లాస్‌మేట్. చదువుకునే రోజుల్లో తరచూ వరూధిని వెంట ఇంటికొచ్చేది. తన కష్టాలు ఏకరువు పెట్టేది. అవి విని ఆ అమ్మాయికి తాము ఆర్థికంగా సహాయపడేవారు. వరూధిని బట్టలు చాలా తీసుకెళ్ళేది. అందరికీ సహాయపడటమే తెలిసిన తమ కుటుంబం మమతకి చాలా సహాయపడి ఆదుకునేవారు.

వరూధిని పెళ్ళికి ముందు మమత చాలా హడావుడిగా వచ్చి తన తల్లికి కేన్సర్ వచ్చిందని హాస్పిటల్లో ఉందని ఒక లక్షరూపాయలు కావాలని ఏడ్చింది. వెంటనే ఆ డబ్బు యిచ్చి ఆదుకున్నారు వరూధిని తండ్రి.

అంతే!

ఆ తర్వాత ఇదే రావడం.

మమత స్నానానికి వెళ్ళగానే రాజేశ్వరి వరూధిని దగ్గరగా వచ్చి "జాగ్రత్తమ్మా, డబ్బు మాత్రం యివ్వకు. ఉంటే నాలుగురోజులుండి పోనీ. ఈ అమ్మాయి మాటలమీద నాకు నమ్మకం లేదు" అంది చిన్నగా.

వరూధిని సరేనన్నట్లుగా తలూపింది.

మమత స్నానం చేసి వచ్చింది. మంచి ఖరీదైన చీర కట్టుకుని సూట్‌కేసులోంచి పదిరకాల ట్యూబ్స్ తీసి మొహానికి పూసుకుని మేకప్ చేసుకుంది. ఆమె తయారు చూస్తుంటే చాలా ఆశ్చర్యమనిపించింది రాజేశ్వరికి. అసలన్ని రకాల అలంకరణ సామానుంటుందని కూడా ఆమెకు తెలియదు. కారణం వరూధిని పౌడర్ కూడా రాసుకోదు.

మమత రాజేశ్వరి పెట్టిన దోసెలు మరీ మరీ అడిగి వేయించుకుని తిన్నది.

"ఇలాంటి దోసెలు తిని ఎన్ని రోజులయిందో. నిజంగా ఇటునుండి అటు చూడొచ్చు. మీ వంట నిజంగా అమృతమాంటీ" అని పొగుడుతూనే వుంది తింటూ.

వరూధిని కూడా చిత్రకి స్నానం చేయించి వచ్చి డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గర కూర్చుంది.

రాజేశ్వరి టిఫిన్ తీసుకొచ్చి కూతురికి పెట్టింది.

వరూధిని చిత్రకి తినిపిస్తూ తను తింటుంటే ఫోను వచ్చింది. వరూధిని పరిగెత్తుకెళ్ళి రిసీవర్ అందుకుంది.

"వరూ, ఎలా వున్నావో? నాకు ఆంటీ అంతా చెప్పింది. నేను వీలు చూసుకుని ఈ వారంలో వస్తాను. మనం రిజిష్టర్ మారేజ్ చేసుకుందాం. నేను రూల్స్ అన్నీ కనుక్కున్నాను. ఒక నెలముందు నోటీస్ బోర్డులో పెట్టాలట. సాక్షులుగా ముకుందంగారిని అడుగుతాను. ఇంకెవరన్నా వుంటే చూడు. వాడు ఆ రాస్కెల్ వచ్చి ఏవన్నా నూసెన్స్ చేస్తాడా! వర్రీ అవ్వకు. ఇంకెంత నాల్రోజులు ఓపిక పట్టు సరేనా!" వరూధినీని మాట్లాడనివ్వకుండా అంతా తనే మాట్లాడేసాడు హేమంత్.

మమత వచ్చి మంచమ్మీద కూర్చుని వరూధినినే గమనిస్తోంది ఆసక్తిగా.

వరూధినికి మొన్న వచ్చి చక్రవర్తి చేసిన గొడవ గురించి చెప్పాలనిపించలేదు. చెప్పి అతని మూడ్ చెడగొట్టడం యిష్టంలేక మౌనం వహించింది.

"నిజంగా మనముందు ఎన్నో మంచి రోజులున్నాయి వరూ! నన్ను నమ్ము. ఇప్పుడేం మాటల్లో చెప్పలేను. నాకు మన జీవితం ఈస్టమన్ కలర్‌లో కనిపిస్తున్నది. ఎంతదృష్టం నువ్వు నాకు దొరకడం సరే సరే. ఎవడో అదే పనిగా ఫోను చేస్తున్నాడు స్కాండల్. వాడికి తెల్లవారడమే రాజకీయం" అంటూ ఫోను పెట్టేసాడు హేమంత్.

వరూధిని రిసీవర్ క్రెడిల్ చేసి మమతవైపు చూసింది.

మమత చాలా ఆసక్తిగా వరూధినీని గమనిస్తూ "ఏంటంత సంతోషంగా వున్నావ్? కొంపదీసి మీ ఆయనగాని మారిపోయి ఫోన్ చేసాడా?" అంది నవ్వుతూ.

ఆ పేరు వినగానే వరూధిని మొహం అప్రసన్నంగా మారింది.

"సారీ, నేనేమన్నా తప్పుగా మాట్లాడానా! నా జీవితమెలాగూ మాడిమసిబొగ్గయింది. నువ్వన్నా బాగుండాలని అలా అన్నాను వరూ. ఎంత మంచి కుటుంబం మీది. ఎంత ఆదుకున్నారు నన్ను. నా జీవితమంతా మీ ఇంట్లో ఊడిగం చేసినా మీ రుణం తీర్చుకోలేను" అంది మమత కన్నీళ్ళతో.

అంతే!

వరూధినికి మమతపట్ల చెప్పలేని ప్రేమ కలిగింది.

పాపం డబ్బులేక యివ్వలేక మొహం చాటేసింది. అంతమాత్రాన చెడ్డదనుకోవాలా! మనిషికి మనిషి కావాలి. మనసు విప్పి చెప్పుకోవడానికి మరో మనసుకావాలి. అన్నీ డబ్బుతో కొలవడం తప్పు.

వెంటనే వరూధిని హేమంత్ గురించి అంతా చెప్పేసింది. అలా చెబుతున్నప్పుడు వరూధిని మొహంలో విరబూస్తున్న ఆనందపు సుమాల్ని గమనిస్తోంది మమత.

"ఎంతదృష్టం.!!? జీవితంలో ఇంత దెబ్బ తగిలాక కూడా ఒక పెళ్ళికాని అబ్బాయి పిల్ల తల్లివని తెలిసికూడా ప్రేమించడం నిజంగా యూ ఆర్ లక్కీ వరూ!" అంది మమత.

వరూధిని నవ్వింది.

"తొందరలో ఒక ఆఫీసర్ భార్యవి కాబోతున్నావన్నమాట" అంది మమత మళ్ళీ.

"నాకే ఇది నమ్మబుద్ధికావడం లేదు మమతా! నా జీవితంలో ఇంత గొప్ప ఆదర్శవంతమైన వ్యక్తి ప్రవేశిస్తాడని అనుకోలేదు" అంది వరూధిని హేమంత్‌ని తలచుకుని పరవశంగా.

ఆ ఆనందాన్నే మమత చూసి లోలోపల రగిలిపోతున్నదని అసూయతో ఉడికిపోతున్నదని ఏమాత్రం గ్రహించలేకపోయింది వరూధిని.

ఎవరికి ఏమి చెప్పకూడదో వారికే అంతా చెప్పేసింది. అవసరంలేకపోయినా హాని చేసేవారుంటారని - ఒకరి కన్నీళ్ళే వారికి దాహం తీరుస్తాయని వరూధిని తెలుసుకోలేకపోయింది.

కాలింగ్‌బెల్ మోగింది

వెళ్ళి తలుపు తీసింది వరూధిని.

వెనకాలే మమత.

ఎదురుగా నిలబడిన అపరిచిత వ్యక్తిని సందిగ్ధంగా చూసి "మీరు?" అనడిగింది వరూధిని.

"నా పేరు లావణ్య. నేను రమేష్‌బాబుకి భార్యని. అలా చెప్పుకోవాల్సి రావడం నాకు సిగ్గుగా వుంది."

వరూధిని కొద్దిగా తెల్లబోయి "రండి" అంది మెల్లిగా.

లావణ్య లోపలికొచ్చి కూర్చుని ఇల్లంతా కలయజూస్తూ "నన్ను క్షమించండి. ఇలా అనుకోకుండా రావాల్సి వచ్చింది. నాకంతా తెలిసింది. మిమ్మల్ని చేసుకోబోయే వ్యక్తి రాసిన ఉత్తరం నిన్న మా వారి జేబులో నాకు దొరికింది. నేను నిలేస్తే అతనంతా చెప్పుకొచ్చాడు. అతను చాలా దిగజారుడు మనిషని తెలుసు కాని.. మరీ ఇంత నీచంగా ప్రవర్తిస్తాడని తెలియదు. అతనివల్ల మీరు పడిన కష్టాలకి నేను క్షమాపణ చెప్పలేను. ఆ చిన్నమాట మీకెలాంటి ఊరడింపూ కాదని నాకు తెలుసు. ఈ ఉత్తరాన్ని మీకు కాబోయే మావగారికి పంపాలని ఇతను చక్రవర్తి దగ్గర కొన్నాడట. ఆ రోగ్‌ని అంతకుముందే చూశాను. మీలాంటి అమ్మాయి అలాంటి వాడి భార్య కావడం ఎంత దురదృష్టం. పోనివ్వండి. మీకు ఇక మీదట మంచి భవిష్యత్తు ఏర్పడాలని ఆ భగవంతుణ్ణి కోరుకుంటాను.

ఇకమీదట రమేష్ బాబు మీ జోలికి రాడని మాట యిస్తున్నాను. అలా వస్తే నేను ఏమీ చేయడానికైనా వెనుకాడను. భర్తనే జాలితో అతని తప్పుల్ని కాచే ఆడదాన్నికాదు నేను. ఆల్ ద బెస్ట్" అంటూ కాఫీ తాగి వెళ్ళమన్నా వద్దని అంతే వేగంతో ఉత్తరాన్ని వరూధిని చేతిలో పెట్టి వెళ్ళిపోయింది లావణ్య.

వరూధిని ఇంకా ఆశ్చర్యంలోంచి తేరుకోలేదు.

"ఎవరావిడ, ఏంటిదంతా..? " అంటూ చనువుగా ఆ ఉత్తరాన్ని చేతిలోకి తీసుకుని చదివేసింది మమత.

అప్పుడే స్నానం, పూజ ముగించుకుని వచ్చిన రాజేశ్వరి "ఏంటమ్మా, ఎవరో వచ్చినట్లున్నారూ?" అనడిగింది కూతుర్ని.

వరూధిని తేరుకుని జరిగిందంతా చెప్పింది రాజేశ్వరికి.

రాజేశ్వరి చేతులెత్తి దేవుడికి దణ్ణం పెట్టి "దేవుడున్నాడమ్మా, లేకపోతే ఎంత చిత్రం? ఆవిడ చేతికే ఉత్తరం దొరకడం - ఆవిడ పెద్ద మనసుతో తెచ్చివ్వడం నిజంగా నీకు మంచిరోజులు వచ్చాయి వరూ" అంది కన్నీళ్ళతో.

అన్నీ వింటున్నది మమత.

"హేమ్ ఇందాక ఫోను చేసాడమ్మా. ఈ వారంలో వస్తాడట. రిజిష్టర్ మారేజ్ చేసుకోవాలని. ముందుగా ఒక నెల నోటీసు బోర్డులో పెడతారట. సాక్షులని చూడాలి" అని చెప్పింది వరూధిని.

"నేను పెడతాను" ఠక్కున అంది మమత.

అప్పటికి గానీ మమత అన్నీ వింటున్నదని గ్రహించలేకపోయింది రాజేశ్వరి.

మమత రాజేశ్వరిని గమనిస్తూనే వుంది. ఆమె మొహంలో తన పట్ల అప్రసన్నత, అపనమ్మకం గోచరిస్తూనే వున్నాయి.

అందుకే వెంటనే మొహంలో ఎక్కడలేని నవ్వు తెచ్చుకుని "నిజంగా నాకెంత సంతోషంగా వుందో తెలుసా ఆంటీ. వరూధిని బ్రతుకిలా అయిపోయిందని నేను ఏడవని రోజు లేదు. మీరు నమ్మకపోవచ్చు. ఇదింత డబ్బు తీసుకుని చెప్పాపెట్టకుండా చెక్కేసిందని అనుకుని వుండొచ్చు. కానీ ఏం చెయ్యను? అమ్మ చనిపోయినప్పుడు అంత్యక్రియలకి కూడా నా దగ్గర డబ్బులేదు. తిరిగి మిమ్మల్ని ఏ మొహం పెట్టుకుని అడగను. అందుకే ఎప్పట్నుంచో ప్రేమా, దోమా అంటున్న ఈ దుబాయ్ వ్యక్తిని అడిగాను. ఆ కృతజ్ఞతతోనే పెళ్ళి చేసుకున్నాను" అంది మమత ఏడుపు నటిస్తూ.

రాజేశ్వరికూడా ఆ మాటలు నమ్మింది.

మంచివారి కుండే అవలక్షణమే అది.

వారు మెదడుతో కాక మనసుతోనే ఆలోచించడం.

"పోనీలే వూరుకో. నీకూ మంచి రోజులొస్తాయి. మాకు కాబోయే అల్లుడు చాలా మంచివాడు. మంచి పొజిషన్‌లో ఉన్నాడు. నీ జీవితాన్ని కూడా చక్కబరుస్తాడు. గతం మరచిపో. మేమిచ్చిన డబ్బుగురించి మరిచిపో" అంది అనునయంగా.

ఈ లోపున ఆమె మెదడులోనే చకచకా పావులు కదుపుతోందని వాళ్ళిద్దరూ గ్రహించలేకపోయారు.

రాజేశ్వరి చిత్రని తీసుకుని గదిలోకెళ్ళగానే "వరూ, నిన్నొకటడిగితే ఏమనుకోవు కదా!?" అంది మమత నెమ్మదిగా.

వరూధిని ఏమిటన్నట్లుగా చూసింది.

"ఈ లగేజ్ ఏదయినా రూమ్‌లో పడేసి వస్తాను. చిన్న పెళ్ళివుంది. వెళ్ళాలి. నగలేం లేవు. వాళ్ళకి నాగురించేం తెలియదు. ఒక నెక్లెస్ వుంటే ఇస్తావా! మళ్ళీ ఇప్పుడే తెచ్చిచ్చేస్తాను" అంది.

వరూధిని ఆమెనేమీ శంకించలేదు.

"అలాగే. లాకర్‌లో వున్నాయి. తెచ్చిస్తాను" అంటూ పర్స్ తీసుకుని వెళ్ళింది బాంక్‌కి.

అదే అదనుగా గబగబా ఆమె డెస్కంతా వెదికింది మమత. అక్కడ డెయిరీలో హేమంత్ వివరాలూ, వాళ్ళిద్దరూ విశాఖ వెళ్ళడం గురించి అన్నీ రాసున్నాయి. అవి చూడగానే మమత కళ్ళు మెరిసాయి. వెంటనే ఆ డెయిరీని, ఉత్తరాన్ని బాగ్‌లో వేసుకుని తయారయ్యింది.

వరూధిని రాగానే నెక్లెస్ పెట్టుకుని "చాలా థాంక్స్ వరూ, పెళ్ళికి వెళ్ళి సాయంత్రం వస్తాను. అమ్మకి చెప్పు" అంటూ లగేజ్ తీసుకుని బయలుదేరింది.

"ఎక్కడికో వెళ్ళిపోవడం దేనికి? ఇక్కడే ఉండొచ్చుకదా! నాకు మాత్రం ఎవరున్నారు?" అంది వరూధిని అమాయకంగా.

బదులుగా మమత వరూధిని బుగ్గలు పుణికి "నాకు తెలుసు నువ్వు బంగారు తల్లివి. ఎవరెంత హద్దుల్లో ఉండాలో అంతలో వుంటేనే స్నేహాలు కలకాలం మిగులుతాయి. పేరుకు రూమ్ కాని నేనిక్కడే వుంటాను. సరేనా! అమ్మకి చెప్పు" అంటూ వెళ్ళిపోయింది మమత.

ఇంకో నాలుగురోజుల్లో హేమంత్ వస్తాడన్న ఊహ చాలా ఆనందాన్ని కలిగిస్తోంది వరూధినికి. ఆమె మనసు మనసులో లేదు.

ఒక పక్క సంతోషం మరో పక్క భయమూ, కంగారూ. అటూ యిటూ తోచనట్లు తిరుగుతోంది.

"అమ్మా, ఈ పిల్ల ఎక్కడికెళ్ళింది? మళ్ళీ రాలేదేం?" అంటూ మమత గురించి అడిగింది రాజేశ్వరి చాలాసార్లు.

ఖరీదైన నెక్లెస్ కూడా తీసుకువెళ్ళింది.

కొంపదీసి మళ్ళీ మోసం చేసిందా! ?

అప్పుడే ఫోను రింగయింది.

మమత.

"వరూ, రూం దొరికింది. చిన్న చిన్న పనులు వల్ల రాలేకపోయాను. రెండురోజుల్లో వస్తాను. కంగారు పడకు."

మమతని అనుమానించినందుకు కొద్దిగా సిగ్గుపడింది వరూధిని.

నయం. ఇంకా తల్లికి చెప్పానుకాదు అనుకుంది.

"ఎవరమ్మా ఫోను?"

"మమతమ్మా. ఏవో పాపం కష్టాలు. రూమ్ దొరికిందట. రెండురోజుల్లో వస్తానని చెప్పింది."

"అసలెందుకెళ్ళిపోవడం. లంకంత కొంప. ఎక్కడున్నా ఏముంది? అనవసరంగా బయట ఉండటం" అంది రాజేశ్వరి సానుభూతిగా.

అప్పుడే సరిగ్గా కాలింగ్‌బెల్ మోగింది.

తలుపు తెరిచింది రాజేశ్వరి.

"ఇదేనా వరూధిని కొంప?"

"మీరెవరూ?" అర్థంకానట్లుగా చూసింది రాజేశ్వరి.

"నేనెవరో చెబుతాను. ముందు ఫానెక్కడ" అంటూ అతను విసురుగా లోపలికొచ్చి చేతిలోని తాడు ఫాన్‌కి కట్టే ప్రయత్నం చెయ్యబోయాడు.

ఊహించని ఆ చర్యకి రాజేశ్వరి మ్రాన్పడిపోయి చూసి "అమ్మా వరూధినీ" అంటూ అరచింది.

స్టూలెక్కి ఫాన్‌కి తాడు ముడివేస్తున్న ఆ వ్యక్తిని చూసి నిరుత్తురాలయ్యింది వరూధిని పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments